

Aslaug Skjellen

Fødd 3. mai 1925

Død 8. august 2024

Gravferd frå Garmo kyrkje
tysdag 20. august 2024

Lei milde ljøs, igjennom skoddeim,
lei du meg fram!
Eg går i mørke natt langt frå min heim,
lei du meg fram!
Før du min fot; eg treng ei sjå min veg
så langt og vidt – eitt steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid så:
Lei du meg fram!
Eg ville velja sjølv min veg, men no
lei du meg fram!
Eg ville leva fritt, var stolt og strid
og stor i mot – å, gløym den dårskaps tid!

Di makt hev signa meg, då veit eg visst:
Du leier enn
i myr og fjell og hei, og så til sist
ein morgon renn,
då til meg smiler engleåsyn blid,
som eg hev elska før, men mist ei tid.

Ein fin liten blome i skogen eg ser,
i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøymd
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
til ringaste blom vil han sjå.

Men ynskjer du ikkje i prydhagen stå,
der folk kunne skoda på deg?
Å nei, eg trivst best mellom ringe og små,
eg føddest til skogblome, eg.

Ein dag vil den stormande vinter deg nå,
då vert det vel dødsdagen din.
Då kviler eg lunt og har snøkåpa på,
til vårsola kysser mitt kinn.

Som blomen om vinteren visnar eg av,
men gled meg, for då står eg brud.
Lat lekamen kvila med fred i si grav,
mi sjel, ho er heime hos Gud!

Ja, glad skal eg vakna hos Jesus eingong
i morgonen æveleg klår,
og blanda med heilage englar min song
i himlen, dit døden ei når!

Så ta da mine hender
og før meg frem,
inntil jeg salig ender
i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene,
nei intet sted.
Hvor du meg fører ene,
jeg følger med.

La intet mer meg skille
fra nåden din,
og gjør meg ganske stille,
o Jesus min.
Ved dine føtter ene
er barnet trygt,
på deg, på deg alene
min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer
din sterke hånd,
min salighet dog fremmer
din gode Ånd.
Så ta da mine hender
og før meg frem
inntil jeg salig ender
i himlens hjem.

Før jordpåkastinga

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Etter jordpåkastinga

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

*Takk for at du er med oss i dag.
Familien*

Prest: Gunnbjörg Óladóttir
Organist: Rasim Ramazanov
Kyrkjetenar: Jonas Fjeld

Grauferdshjelpe Lom og Skjåk
Anne Sperstad tlf 95 72 36 71